Lietas Nr. 11250044714
Lietas arhīva Nr. K19-0046-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2015.gada 25.martā

Kuldīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Daina Alksne

ar tiesas sēžu sekretāri Lanu Ļeonovu

piedaloties prokuroram Uldim Serpānam

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, /prsonas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Tiesa izskatījusi lietu

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2014.gada 16.septembrī ap plkst. 17.00, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, būdams iepriekš sodīts ar 2013.gada 14.novembra Kuldīgas rajona tiesas spriedumu, nedzēstas sodāmības laikā, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /pers. B/ dzīvesvietā /adrese/, kur viņš atradās ar /pers. B/ piekrišanu, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Realizējot noziedzīgo nodomu, /pers. A/ slepeni paņēma /pers. B/ piederošo mobilo telefonu "/nosaukums/" ar lādētāju EUR 95,76 vērtībā, pēc kā no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

Ar savām darbībām /pers. A/ nolaupīja cietušajai /pers. B/ piederošo mantu EUR 95,76, vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

Prokurors lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu pilnībā atzīst.

Tiesas sēdē apsūdzētais uzturēja savu 2014.gada 6.oktobrī prokuratūrā pieteikto lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais paskaidroja, ka procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neveikšanai viņam ir saprotamas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā prokurora lūgumu, apsūdzētā viedokli kā arī apstākli, ka apsūdzētais savu vainu pilnībā atzīst un, pārbaudot lietas materiālus, tiesa ir pārliecinājusies, ka lietas materiāli kopumā apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kāds **paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā – zādzības veikšana nelielā apmērā,** izdarīšanā, tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, izņemot, pārbaudīt pierādījumus, kas raksturo apsūdzēto. Saskaņā ar KPL 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Tiesa uzskata, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ ir sodāms.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņem vērā likumā definēto kriminālsoda mērķi, soda noteikšanas vispārējos principus un izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību raksturojošos apstākļus, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanas, vai piespiedu darba, vai naudas soda piemērošanu.

Izvērtējot radīto kaitējumu, tiesa secina, ka radītais kaitējums ir vērtējams kā neliels, jo nepārsniedz vienu uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais agrāk sodīts 8 reizes, pēdējo reizi – 2014.gada 11.novembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi, sods izciests 2015. gada 23. martā (28. – 36.lietas lapa). Citu personību raksturojošu datu lietas materiālos nav.

Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka savu vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo, centīšoties ārstēties pret alkohola atkarību un turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīšot. Tuvākajās dienās plāno uzsākt strādāt algotu darbu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, un to, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmo daļu noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā apsūdzētajam nav nosakāms naudas sods, jo ne lietas materiālos, ne no pašas tiesājamās paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa nekonstatē apsūdzētā mantisko stāvokli kā tādu, kas pamatotu apsūdzētās iespējas samaksāt naudas sodu nekavējoties vai gūt paredzamus ienākumus turpmākā gada laikā pat tā minimālajā – piecu minimālo mēnešalgu, apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas nosacījumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa atzīst, ka soda mērķi iespējams sasniegt, nepiemērojot brīvības atņemšanas sodu.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais soda veids - piespiedu darbs.

Piespiedu darbu tiesa atzīst par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai tiesa nekonstatē nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu iepriekš spriedumā norādīto krimināsoda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi un tikai viens atbildību mīkstinošs apstāklis, kā arī to, ka apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis nedzēstas sodāmības, par identiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, laikā, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojamais soda veids – piespiedu darbs, ir nosakāms tuvu Krimināllikumā noteiktajam šī soda veida maksimālajam apmēram.

Kriminālprocesā arests mantai nav uzlikts. Procesuālie izdevumi un lietiskie pierādījumi lietā nav.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 250 (divi simti piecdesmit) stundām.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par piemēroto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem apelācijas kārtībā 10 dienu laikā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese **D.Alksne**